

enhver Mand var sikker paa 1½ Kr., naar han blev syg. — Der er ligeledes indvendt, at der er mange, der ville faa mindre end tidligere, dersom Forslagene Nr. 12, 13, 14 og 15 til § 5 bleve vedtagne. Ja, det er ganske sikkert. Nogle vilde faa mere, andre mindre. De, som vilde faa mere, ere imidlertid de uheldigst stillede i Samfundet; det er unge Mennesker, der blive Invalider i en ung Alder, det er Enker, der f. Eks. arbejde paa en Fabrik og have en lille Løn, eller Fabrikspiger — der jo tilmed ogsaa kunne være Mødre — der have en lille Løn. Efter Lovforslaget ville de faa en mindre Erstatning, men efter det Forslag, jeg har stillet, ville de faa en større. De, der efter mit Forslag ville faa mindre, ere de Personer, der have en god Fortjeneste, og det forekommer mig, at det er ingen Ubillighed, at naar de ere sikre paa at faa dette Fiksum, som jeg her har foreslaaet, maa de sørge for at faa noget mere ved selv at forsikre sig yderligere. Der vil ikke derved blive taget noget fra Arbejderne, som et æret Medlem for Kjøbenhavn (Knudsen) sagde; Arbejderne have jo nemlig nu slet ingen Ret til Erstatning, saa jeg synes heller ikke der kan tages noget fra dem. Ganske vist er det et mindre Gode, de faa, men det er dog forholdsvis et stort Gode. Jeg har naturligvis villet naa noget ved at stille dette Forslag. Det vil medføre en mindre Udgift for Arbejdsgiveren eller for dem, hvem man arbejder for, og som man kan lægge det over paa, det er klart. Men jeg tror tillige, at Arbejderen selv vil komme til at tænke paa, at han bør gøre noget selv for at sikre sig en større Erstatning, der ligger altsaa deri en Opfordring for Arbejderen til at tænke paa sig selv, og det vilde virkelig være meget heldigt, om Arbejderne vilde tænke noget mere paa sig selv, end de nutildags gøre. Vi have jo ikke herhjemme nogen Tvang i denne Henseende, saaledes som man har i andre Lande. Naar vi tænke paa, hvilken Tvang der f. Eks. er i Tyskland, hvor der baade er Sygekassetvang, Invalideforsikringstvang og Alderdomsforsikringstvang, saa er det, vi have herhjemme, jo aldeles intet. Jeg synes derfor, at ved en Lov, hvor der stilles saa store Krav til Arbejdsgiveren, burde der om ikke lægges en Forpligtelse paa, saa dog stilles en Opfordring til Arbejderne om at gøre noget selv. I nogle andre Stater, hvor Ulykkesforsikringen er ordnet, f. Eks. i Østerrig, er Udgiften til Forsikring delt mellem Staten, Arbejdsgiverne og Arbejderne. Der fore-

ligger et Lovforslag i Belgien, der, saa vidt jeg har forstaaet det, gaar ud paa, at Udgiften skal bæres halvt af Arbejdsgiveren og halvt af Arbejderne. Her bestemmer man nu, hvad Arbejdsgiverne skulle yde, men det kunde være mindre, naar Arbejderen selv sørgede for noget, og gjorde han det ikke, maatte det være hans egen Skyld. Jeg synes ikke, det var for meget forlangt af Arbejderne her i Landet. Det siges saa ofte, at de have mere her end andre Steder. Ja, de have sikkert ogsaa en jævnt ordentlig Løn, saa jeg synes, de burde kunne hjælpe sig noget. Der er for ikke saa lang Tid siden under en Strike sket stærke og indtrængende Opfordringer til Arbejderne om at give visse Procent, jeg tror, det var 5 pCt. af deres Indtægt til Hjælp for de strikende. Naar de kunne gøre det i saa lang Tid, saa synes jeg ogsaa, der kunde være Grund til, at det enkelte Individ for sin egen og sin Families Skyld kunde yde noget og kunde yde det i Form af at forsikre sig selv mod Ulykker. Arbejdslønnen er jo stegen saa betydeligt her i Landet. Det stod for nogen Tid siden fortalt i „Socialdemokraten“, at den faglige Organisation havde drevet det til, at Arbejdslønnen her i Landet var steget med 20 Mill. Kr. om Aaret. Af disse 20 Millioner kunde Arbejderne nok anvende lidt paa sig selv til Ulykkesforsikring. Hvis Lovens Summer ikke bleve for høje, tror jeg, at det vilde have den Virkning, at den ikke kom til at stikke alt for meget af lige over for andre Love, der ville blive givne i lignende Retninger herhjemme for Landarbejdere, Fiskere og lignende. Jeg tror næppe, at man vil komme saa højt op som her, men Fordringen om at komme saa højt op vil dog med større Ret kunne fremsættes, naar man er oppe paa disse store Højder, som jeg kalder det, som man har her. Disse Summer nærme sig meget det, der nu er fastsat i England, hvor Lønnen endnu er noget større end herhjemme, hvorfor det ikke er saa underligt, at Understøttelsen ogsaa er noget større. — Hvis de omtalte Forslag vedtages, vil det ogsaa være en stor Lettelse for Arbejdsraadet; i Tilfælde af Død var der saa intet Regnestykke at opgøre. Ellers skal man, naar en Arbejder bliver slaaet ihjel, til at anstille Under søgelser om hans Løn, og det kan give Anledning til meget Kævl og Strid og uhyggelige Skrivelser og Trætte mellem de interesserede, hvilket jo maa være Arbejdsgiveren eller den, der optræder paa hans Vegne, altsaa Assuranceelskabet og den